

Stránský požadavek, »aby soudce, ucházející se o vyšší hodnost, řekněme počínající od šesté hodnostní třídy, podrobil se nové vyšší soudcovské zkoušce, jež by poskytovala záruku, že vědecká úroveň v soudnictví bude zvýšena a že příslušníci soudcovského stavu nepřestanou sledovati pokroky a výzkumy právnické vědy.« Dr. Stránský odůvodňuje svůj názor rozborem usnesení soudu o suspensi výroku poroty v nedávné trestní věci Hlasivcově a dovozuje, že soud nebyl k výroku podle §u 332 vůbec oprávněn. Soudní dvůr nemohl prý konstatovati omyl porotců ve věci hlavní, totiž ve věci viny, jež je předmětem hlavní otázky, ale mohl jen konstatovati omyl ve věci vedlejší, totiž v otázce beztrestnosti pro přechodné pomnutí smyslů (otázka dodatečná). Máme za to, že Dr. Stránský soudcům křivdí. Jeho výklad §u 332 tr. ř. jest v rozporu s jednohlasným názorem literatury, judikatury i se zněním zákona. Zákon přesně a důvodně rozeznává »věc hlavní« a »hlavní otázku«; nelze proto oba pojmy klásti na roveň. V theorii je zcela nesporno, že věcí hlavní je rozhodnutí o veškerých znacích činu trestného rozhodných pro výrok, je-li obžalovaný vinen či nic; dle některých jsou věci hlavní též okolnosti zakládající jinou trestní sazbu nebo jiný způsob trestu (§ 322 tr. ř.). Nepochybně sem náleží též rozhodnutí o příčetnosti obžalovaného; vždyť příčetnost pachatele jest o b e c n ý m subjektivním znakem trestného činu, jenž jest pro výrok o vině stejně nezbytný jako kterýkoli z v l á š t n í znak trestného činu. Není tudíž nejmenší pochybnosti, že ve věci Hlasivcově byl soudní dvůr k suspensi výroku poroty oprávněn.

Čeština nejvyššího soudu. V článku na str. 232 pod tímto nadpisem uveřejněném sběhla se nemilá nedopatření. Zaviněním tiskárny se stalo, že rozhodnutí, na něž článek poukazoval uvedením strany 230 odstavce 4, do sešitu VII vůbec pojato nebylo a je uveřejněno až v t o m t o sešitě na str. 259 a 260 posl. odst.; na místo pak str. 231 odst. 4 měla býti uvedena str. 230 odstavec 2.

Oprava. Do »Deníku« předešlého čísla vloudilo se několik tiskových chyb. Na str. 231 ř. 16 místo v »P r á v n í m o b z o r u« čti v »P r á v n é m o b z o r u«, ř. 22 místo vedle čti vedla; ř. 30 místo výhradní čti výhradné; ř. 31 místo zvyklosti čti zvyklostí; ř. 35—36 místo Institute le France má býti Institut de France; na str. 232 ř. 3 místo Actès du Congrèse má býti Actes du Congrès.